

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5821201474.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/X, právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanej: A. E., F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/X, právne zastúpená JUDr. Máriou Vevurkovou, advokátkou, so sídlom v G., A. XXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 29. novembra 2023 č.k. 13C/56/2021-176, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k.ú. C., zapísaných na LV č. XXXX, CKN parc.č. 1643/1 – ttp o výmere 824 m² a CKN parc.č. 1643/2 – ttp o výmere 627 m², ďalej k pozemkom zapísaných na LV č. XXXX – CKN parc.č. 1644/2 – ttp o výmere 192 m², EKN parc.č. 839/2 – orná pôda o výmere 176 m² a k pozemkom zapísaných na LV č. XXXX – CKN parc.č. 1641/2 – ttp o výmere 48 m², CKN par.č. 1642/3 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 144 m², CKN parc.č. 1642/4 – zastavaná plocha o výmere 150 m² a k EKN parc.č. 841/201 – orná pôda o výmere 74 m², a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal novovytvorenú CKN parc.č. 1643/2 – ttp o výmere 627 m², CKN parc.č. 1644/2 – ttp o výmere 192 m², CKN parc.č. 1642/3 – zastavaná plocha o výmere 144 m², novovytvorenú CKN parc.č. 1642/4 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 111 m² a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal CKN parc.č. 1643/1 – ttp o výmere 824 m², EKN parc.č. 839/2 – orná pôda o výmere 172 m², CKN parc.č. 1641/2 – ttp o výmere 48 m² a EKN parc.č. 841/201 – orná pôda o výmere 74 m². Novovytvorenú CKN parc.č. 1642/6 – zastavaná plocha o výmere 39 m² z pôvodnej CKN parc.č. 1640/4 a novovytvorenú CKN parc.č. 1643/4 – ttp o výmere 10 m² z pôvodnej CKN parc.č. 1643/2 ponechal v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej v podiele 1. Geometrický plán č. 46193537-887/2023 o dňa 08.09.2023, vyhotovený B. H. E., sa stáva súčasťou rozsudku (výroky I. až IV.). Žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely sumu 2 610,- eur (výrok V.). Žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok VI.). Štátu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok VII.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi (každý v podiele jednej 1/2-ice) nehnuteľností – pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, XXXX I. XXXX, k.ú. C.. V konaní nebolo sporným, že obe sporové strany nehnuteľnosti dlhodobo užívajú spôsobom, akým žalobca pôvodne navrhoval pozemky rozdeliť na základe podanej žaloby. Pokiaľ žalobca neskôr žiadal prikázať všetky pozemky do jeho výlučného vlastníctva, tvrdiac, že by žalovaná v prípade reálnej delby nemala prístup k pozemkom, s týmto názorom sa nestotožnil. Skutočnosť, že reálna delba

pozemkov je možná, vyplýva zo znaleckého posudku č. 6/2023, vypracovaného B. I. J., z geometrického plánu č. 46193537-887/2023 a z ohliadky na mieste samom. Napriek námietkam žalobcu, z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že CKN parc.č. 1642/4 a 1643/2 je možné reálne rozdeliť. Námietku žalobcu vo vzťahu k záverom znalkyne B. J. o potrebe posúdenia navrhovanej prístupovej cesty znalcom z odboru dopravy nevzal do úvahy, nakoľko úlohou znalkyne bolo vyjadriť sa k možnosti reálnej delby pozemkov a nie k zriadeniu práva cesty. Námietku žalobcu ohľadne toho, že by mohlo dôjsť zriadením prístupu k pozemkom navrhovaným spôsobom v znaleckom posudku k ohrozeniu statiky jeho domu považoval za dôvodnú, avšak žalobca na ohliadke na mieste samom, ani na pojednávaní nezložil preddavok na znalecké dokazovanie a v konaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil jeho obavy zo vzniku prípadnej škody. Vychádzajúc z podmienok Nariadenia vlády SR č. 349/2009 Z.z. vo vzťahu k záverom vysloveným v znaleckom posudku je zrejmé, že šírka novovytvorených pozemkov pri rodinnom dome žalobcu je 3,10 m, keď podľa nariadenia najväčšia prípustná šírka vozidiel kategórie M (motorové vozidlá), T (traktory) a C (pásové traktory) je 2,55 m a v prípade kategórie T4.2 (traktory s veľkými rozmermi) 3 m, čo znamená, že v prípade použitia niektorých vozidiel by stále bol zachovaný minimálny odstup od rodinného domu 1,55 m. Žalobca nepreukázal, aké stroje žalovaná používa na obhospodarovanie parc.č. 1643/1 a 839/2 a teda vôbec, či ide o ťažkú techniku, o to viac, že novovytvorená parc.č. 1642/6 je v zásade po väčšej časti svojej dĺžky v šírke 2,06 m. Ak by teda žalovaná chcela na prístup k týmto pozemkom využívať vozidlo, resp. zariadenie široké 3 m, musela by prejsť popri jej rodinnom dome vo vzdialenosti menšej ako 1,55 m, čím by rovnako riskovala škodu na vlastnom majetku. Návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy nepovažoval za dôvodný, keďže predmetom prejednávanej veci nebolo zriadenie vecného bremena práva prechodu. Okrem uvedeného, aj v prípade, ak by znalec konštatoval, že nie je možné cez parcelu jazdiť ťažkými motorovými strojmi, nebránilo by to vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva strán sporu, keďže žalovaná po parc.č. 1642/6 a 1643/4 môže chodiť aj pešo.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie urobil úsudok o skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti a zamietnutie jeho návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy je v rozpore s ust. § 206, resp. § 207 CSP. Nezodpovedanie otázky o navrhovanej prístupovej ceste môže viesť k vzniku škody na majetku, zdraví a životnom prostredí. Samotná znalkyňa B. J. vo svojom znaleckom posudku navrhovala, aby v znaleckom posudku navrhnutú prístupovú cestu posúdil znalec z odboru dopravy. V znaleckom posudku znalkyňa navrhuje prístupovú cestu v šírke 3 m, avšak podľa geometrického plánu, podľa ktorého súd prvého stupňa rozhodoval, je šírka prístupovej cesty z obecnej komunikácie len 2,05 m. Takýto prístup by bol nepoužiteľný, nakoľko žalovaná celoročne využíva dva ťažké poľnohospodárske stroje a k nim množstvo pripojených prípojných zariadení, ktorými prechádza v blízkosti jeho rodinného domu, a tým mu hrozí aj vznik škody. Znalkyňa v znaleckom posudku uvádza, že prístupová cesta má byť vzdialená od rodinného domu vo vzdialenosti 1,55 m, avšak podľa geometrického plánu je skutočná vzdialenosť len 0,90 m, nakoľko šírka cesty sa meria kolmo na šírku cesty a nie šikmo, ako je uvedené v geometrickom pláne. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Súd pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vychádzal z podmienok § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zo záväznej súdnej praxe (uznesenie NS SR z 28.01.2021 sp.zn. 7Cdo 305/2019), keď mal jednoznačne preukázané účelné využitie veci u jednotlivých spoluvlastníkov a vyporiadal nehnuteľnosti spôsobom, akým podieloví spoluvlastníci sporné nehnuteľnosti dlhodobo užívajú. Stotožňuje sa s vyhodnotením skutkových zistení súdom prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia, že nie je potrebné posúdiť danú prístupovú cestu znalcom z odboru dopravy, nakoľko ak by aj znalec konštatoval, že nie je možné cez parcelu jazdiť ťažkými motorovými strojmi, žalovaná môže chodiť cez parcelu pešo. Navyše, novovytvorené CKN parc.č. 1642/6 a CKN parc.č. 1643/4 nemožno považovať za cestnú pozemnú komunikáciu v zmysle cestného zákona, ale len za pozemky, ktoré majú slúžiť na zabezpečenie prístupu k svojim pozemkom. Odvoláciu námietku v bode 3. odvolania žalobcu nepovažovala za dôvodnú, nakoľko žalobca na pojednávaní potvrdil súhlas tretej osoby – pána K., na prechod cez jeho pozemok.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 369 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolaniu je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380

CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe podmienok § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam – pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území C. reálnou delbou, s tým, že na návrh procesnej strany nevykonal dokazovanie, ktoré z pohľadu odvolacieho súdu je významné pre rozhodnutie veci, z dôvodu čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je predčasný a z tohto dôvodu aj nesprávny.

7. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR (III.ÚS 332/09). Zásada spravodlivého procesu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP.), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmie byť neprimerané (IV.ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29.4.1993, II.ÚS 410/06). K takejto interpretácii dospel už aj najvyšší súd v rozhodnutiach sp.zn. 4Cdo/100/2018 alebo 5Cdo/202/2018.

8. Ako už vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp.zn. 4Cdo/100/2018 a 5Cdo/202/2018 procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) tiež, pokiaľ im nevyhovie, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak rozhodnúť, ale neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

9. V prejednávanej veci súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam je dôvodné zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX v k.ú. C. reálnou delbou, keď vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku č. 6/2023, vypracovaného B. I. J., geometrického plánu č. 46193537-887/2023, vyhotoveného B. H. E., ktorý bol overený OÚ Námestovo, katastrálny odbor dňa 09.10.2023, prikázal vo výrokoch rozsudku (I. až III.) niektoré pôvodné, ako aj novovytvorené parcely, do výlučného vlastníctva žalobcu a do výlučného vlastníctva žalovanej s tým, že novovytvorené CKN parc.č. 1642/6 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m² a novovytvorenú CKN parc.č. 1643/4 – ttp o výmere 10 m², prikázal do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej, a to v rovnakom podiele 1-ice každému z nich. Pri rozhodovaní, že je dôvodné novovytvorené CKN parc.č. 1642/6 a 1643/4 prikázať do podielového spoluvlastníctva obidvoch sporových strán prihliadal na okolnosti prejednávanej veci, keď vytvorenie týchto častí parciel z pôvodných CKN parciel odôvodňoval zriadením možnosti prístupu žalovanej k CKN parc.č. 1643/1, ktorú v súčasnej dobe poľnohospodársky obhospodaruje (obdobne aj k EKN parc.č. 839/2) s tým ďalej, že do budúca CKN parc.č. 1643/1 (podľa vyjadrenia žalovanej) môže slúžiť aj ako stavebný pozemok na prípadnú individuálnu bytovú výstavbu.

10. Už len na základe vyššie uvedeného sa nebolo možné stotožniť s vyhodnotením skutkového stavu súdom prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia rozsudku, kde súd konštatoval, že „ak by znalec (rozumej znalec z odboru dopravy) konštatoval, že „nie je možné cez parcelu jazdiť ťažkými motorovými strojmi, nebránilo by to vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva strán sporu, keďže žalovaná po parc.č. 1642/6 a 1643/4 môže chodiť aj pešo“. Z obsahu podaného odvolania žalobcu

proti rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva skutočnosť, že žalovaná v súčasnej dobe CKN parc.č. 1643/1 a EKN parc.č. 839/2 využíva na poľnohospodárske účely a na vykonávanie poľnohospodárskej výroby (činnosti), používa ťažké mechanizmy. Súd prvej inštancie v bode 20. odôvodnenia rozsudku len teoreticky posudzuje možnosti využitia tejto časti prístupovej cesty k pozemkom žalovanej vo vzťahu k tomu, aké by (eventuálne) dopravné prostriedky žalovaná používala bez toho, aby strany sporu k týmto okolnostiam na pojednávaní podrobne vypočula. Taktiež, pokiaľ žalovaná sa v priebehu konania zmienila, že by v budúcnosti tieto novovytvorené parcely mali slúžiť ako prístup na CKN parc.č. 1643/1 ako k možnému stavebnému pozemku (za účelom výstavby rodinného domu), je zrejmé, že by tento prístup nevyužívala len spôsobom – prechodu peši, ale aj motorovými vozidlami tak pre zrealizovanie výstavby nehnuteľnosti, ako aj následného využívania prístupu k danej nehnuteľnosti.

11. Skutočnosť, že pokiaľ novovytvorené parc.č. 1642/6 a 1643/4 majú slúžiť do budúca ako prístup žalovanej k jej pozemkom a že sa jedná o malé vzdialenosti medzi rohom rodinného domu žalobcu a novovytvorenou hranicou parciel slúžiacich ako prístupové cesty, konštatoval vo svojich záveroch aj súd prvej inštancie v bode 20. odôvodnenia rozsudku, napriek tomu nerešpektoval odporúčanie záveru znaleckého posudku č. 6/2023 B. I. J., ktorá na posúdenie uvedených skutočností (vzhlľadom na vzdialenosti prístupovej cesty od rohu rodinného domu č.súp. XXXX) navrhovala posúdiť (tieto okolnosti) znalcom z odboru dopravy. Po vykonaní predmetného znaleckého dokazovania až do rozhodnutia súdu prvej inštancie vykonanie takéhoto dôkazu navrhoval opakovane aj žalobca, ktorému vyhovené nebolo. Vykonanie tohto dôkazu bolo/je podstatným pre posúdenie, či vytvorenie parciel 1642/6 a 1643/4 môže slúžiť do budúca účelu prístupu žalovanej (aj žalobcu) k ďalším parcelám. Vzhlľadom na okolnosti, že táto prístupová cesta prebieha v blízkosti obidvoch rodinných domov, keď je potrebné počínať si tak, aby sa predchádzalo vzniku škody (§ 415 Občianskeho zákonníka), bolo dôvodné na tieto tvrdenia žalobcu pri rozhodovaní prihliadať.

12. Neuniklo pozornosti súdu prvej inštancie, že na základe ohliadky vykonanej súdom prvej inštancie na mieste samom, súd (sudkyňa) konštatovala, že „cestu je podľa názoru súdu možné zriadiť na parcele č. 1643/2“, zrejme v jeho zadnej časti predmetného pozemku, pričom k možnosti zriadenia prístupovej cesty strany sporu už vypočítaní neboli. Odvolací súd tieto skutočnosti nemohol posúdiť, keďže tieto súd prvej inštancie v rozsudku nevyhodnocoval a taktiež nebola vyhotovená fotodokumentácia z ohliadky, bude preto potrebné opätovne na základe vykonaného dokazovania zistiť, či je možná aj iná alternatíva prístupu žalovanej k jej pozemkom.

13. Z uvedených dôvodov, keďže v postupe súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nevykonal dôkazy podstatné pre rozhodnutie vo veci, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)